

Pan Klamperna

Záviš

Přišel pan Klamperna do kavárny Lucerna,
posadil se k jedné hodné paní.
Objednal kořalu, cucat jal ji pomalu,
vilným zrakem táhle číhal na ni.

Baba je nádherná, myslí si pan Klamperna,
rozrušením začal práskat kníry.
Coby lev salonní strčil hlavu těsně k ní,
pan Klamperna nezná v ničem míry.

Požádal tu paní, zda by nemoh činit soulož na ní.
Požádal tu ženu, zda by ji moh lisknout po vemenu.
Požádal tu kur*u, zda by před ním neroztáhla vulvu.
Požádal tu rajdu, zda by mu nepohonila strejdu.
Požádal tu couru, zda by mu nevybáňala rouru.
Požádal tu čubku, zda by mu nevyfučela trubku.
Požádal tu štětku, zda by mu nevypráskala kladku.
Požádal tu trosku, zda by mu nečoudila rákosku.

Vodešel pan Klamperna z kavárničky Lucerna,
vyplněno bylo jeho přání.
Na tamním záchodě byl vysát v pohodě,
za tu službu brnkl kafe za ni.

Tahleta písnička, byť jen krátká, maličká,
náladu vám možná trochu spraví.
Jelikož tohoby má dnes vstřícné období,
přeji panu Klampernovi zdraví.

Požádal tu paní, zda by nemoh činit soulož na ní.
Požádal tu ženu, zda by ji moh lisknout po vemenu.
Požádal tu kur*u, zda by před ním neroztáhla vulvu.
Požádal tu rajdu, zda by mu nepohonila strejdu.
Požádal tu couru, zda by mu nevybáňala rouru.
Požádal tu čubku, zda by mu nevyfučela trubku.
Požádal tu štětku, zda by mu nevypráskala kladku.
Požádal tu trosku, zda by mu nečoudila rákosku.